

Skulle man ikke have kommenteret på det, og skulle statsministeren ikke have sagt helt klart, at det vil vi ikke have, og at det, hvis USA insisterer på at fortsætte med at bruge tortur, så har konsekvenser for det danske samarbejde med USA?

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Inden statsministeren får ordet, skal jeg lige for god ordens skyld oplyse, at den sidste spørger til statsministeren bliver hr. Naser Khader.

Statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tager på det kraftigste afstand fra anvendelse af tortur – i enhver henseende og selvfølgelig også som led i kampen mod terror. Vi kæmper for frihed, for demokrati, for respekt for menneskerettigheder, og så skal vi selvfølgelig også være de første til at stå vagt om overholdelse af menneskerettighederne, og til det hører bl.a. en konsekvent kamp mod anvendelse af tortur.

Det forsømmer vi ikke nogen lejlighed til at gøre klart over for nogen, heller ikke over for amerikanerne, så det danske standpunkt er særdeles velkendt i USA.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:59

Frank Aaen (EL):

Det er muligt, at det er velkendt, men umiddelbart op til statsministerens besøg sagde George Bush helt klart: Det er vigtigt, at vi fortsat kan bruge den slags torturmetoder. Han kalder det noget andet, men det er tortur ifølge konventioner og også statsministerens egen opfattelse.

Når vi har en præsident, der, samtidig med at statsministeren roser ham – og han blev jo rost, kunne jeg se i fjernsynet, i nogle toner, som jeg tror sætter rekorder – for hans indsats for menneskerettigheder og demokrati, så lige har sagt, at han i øvrigt ønsker fortsat brug af tortur, er det så ikke underligt, at statsministeren ikke bruger lejligheden til at præcisere det?

Kan man ikke sige, at statsministeren er med til at bringe Bush i den vildfarelse, at det er i orden? Altså, jeg mener, godt nok siger statsministeren ét til den danske offentlighed, men når man taler på tomandshånd, er den slags underordnede spørgsmål ikke på dagsordenen.

Har det her konsekvenser for Danmarks forhold til USA? Kan vi blive ved med at deltage i militære aktioner, hvor amerikanerne tager fan-

ger, når vi ved, at de kan blive udsat for tortur? Kan vi det? Kan vi det efter de meldinger, der er kommet fra den amerikanske præsident?

Kl. 14:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad mig gentage, hvad jeg nu har sagt mange gange: at jeg på det skarpeste tager afstand fra enhver form for anvendelse af tortur, også i terrorbekæmpelsen.

Jeg tror, vi er i den situation, at ligegyldigt hvad jeg havde sagt, at ligegyldigt hvad jeg havde rejst over for den amerikanske præsident, ville hr. Frank Aaen aldrig nogen sinde være tilfreds. Og det skyldes jo, at hr. Frank Aaen ikke kan lide USA.

Inden jeg tog til USA, var hr. Frank Aaens hovedpunkt, at jeg skulle rejse spørgsmålet om CIA-flyvninger. Jeg kunne ikke møde hr. Frank Aaen her på Christiansborg, uden at han mindede mig om, at jeg skulle rejse det spørgsmål om CIA-flyvningerne. Det rejste jeg så, og hr. Frank Aaen har da også kvitteret positivt for det i dag, men jeg vidste da godt, at når jeg så næste gang mødte hr. Frank Aaen i Folketinget, ville hr. Frank Aaen bare finde noget nyt og noget andet, som han synes at jeg også skulle have rejst.

Det er jo ligegyldigt, om jeg så havde rejst et helt stalinorgel af problemer, som hr. Frank Aaen synes der er i forholdet til USA, så ville hr. Frank Aaen stadig væk have fundet noget, som han synes jeg også burde have rejst. Så hr. Frank Aaen kan aldrig nogen sinde stilles tilfreds, når det gælder forholdet til USA, aldrig.

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til spørgeren.

Den sidste spørger i dag er hr. Naser Khader.

Kl. 14:01

Spm. nr. US 51

Naser Khader (NY):

Egentlig ville jeg have spurgt om, hvorfor statsministeren ikke, når nu SF er i gang med en historisk bevægelse hen imod realisme på integrationsområdet, benytter sig af muligheden for et nationalt kompromis og indkalder partierne til forhandlinger, også for at afprøve, om der er noget konkret bag den nye bevægelse. Men en tidligere spørger har været inde på det.